

1.	Унгария	10,00
2.	Испания	16,75
3.	Албания	10,00
4.	Франция	9,50
5.	Гърция	4,50
6.	Югославия	4,46
7.	Австрия	3,37
8.	Белгия	3,33
9.	Полша	3,04

10.	Румъния	2,95
11.	България	2,04
12.	Италия	2,00
13.	Холандия	2,00
14.	Чехословакия	1,73
15.	Швейцария	1,50
16.	Португалия	1,40
17.	Германия	1,04

Авторите на “Беседи за...” не показват неофициалните данни за циганите в 6 страни: Великобритания, Дания, Ирландия, Норвегия, Финландия и Швеция. За съжаление, не се разбира дали това непоказване се дължи просто на обстоятелството, че в тези страни няма разлика между официалните и неофициалните данни или защото авторите нямат информация за наличието на неофициални данни в тези страни.

Формираната от мене таблица прави силно впечатление поне с три основни пункта, които заслужават специално отбелязване.

Първо. Разликата между официалните и неофициалните данни за циганите между първата страна (Унгария) и последната (Германия) е учудващо голяма - почти сто пъти. В някои отношения тя може да се обясни с елементарния факт, че в процентно отношение ромското население в Унгария заема значително място в нейната демографска структура, когато тя се взема откъм национално-етническия ѝ състав и се сравни с тази на Германия. Парадоксалното в случая обаче е друго. По време на Втората световна война хитлерофашистката власт унищожи голяма част от немските цигани, а други принуди да избягат от нея. Вследствие на това циганският проблем в Германия придоби други количествени и качествени измерения. Такова нещо обаче няма в Унгария. Затова доста учудващо и дори загадъчно изглежда официално представеният брой цигани в нея - едва 6 хиляди спрямо 55 хиляди в Германия.

Второ. Впечатляващо е и обстоятелството, че в първата петорка с най-голяма разлика между официалните и неофициалните данни за броя на циганите не фигурира нито

Г